

BBQ

Op woensdag 31 juli heeft de jaarlijkse BBQ plaats gevonden. Een nieuwsverslag van Jeroen:

“De Hierrrrr barbecue op de laatste dag van Juli, was een warm, gezellig en vooral zomers feest.

Met een zacht zuid-westelijk briesje en ongeveer 24 graden, kwam de rook van verre je neus binnen. Vooral voor de mensen op de fiets had dit een sterke aantrekkingskracht. En jawel hoor, meer dan vier bbq's stonden het vlees klaar te maken voor alle hongerige monden.

Meteen werden er gesprekken aangeknoopt, en was men welkom. Meerdere begeleiders in koks tenue stonden met verhitte hoofden het vlees te draaien.

Er werd over vroeger gepraat en zo kwamen er verassende feiten en weetjes op tafel. Velen schepten herhaaldelijk op, soms was het stil en werd luid gekauwd. Dat het vlees wat zwart was en de rijen lang maakten niemand uit. Ook na de tijd was vriendschappelijkheid, en grappen maken een veel voorkomende gebeurtenis, die deze bbq op een toch al bijzondere locatie, zeker tot een goed einde bracht.”

Namens iedereen bedankt voor de hulp en de gezelligheid! Het was geslaagd, op naar volgend jaar!

Weetjes!

Naam: Nikki Vorkink

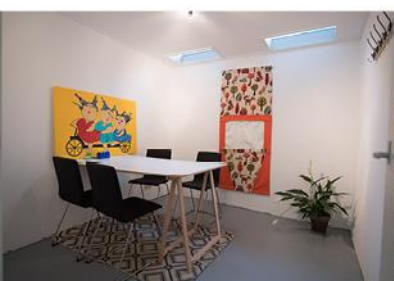
Functie: Activiteitenbegeleider

Zo deze maand is het aan mij de beurt! 😊

De ditwistjenogNIETjes van Nikki:

- Ik kan bijvoorbeeld heel goed vissen, deze daarna schoonmaken en natuurlijk opeten.
- Ik vloeiend Spaans spreek.
- Ik een kleine voet heb, namelijk maat 36.
- Ik heeeel veeel liedjes mee kan zingen, maar geen zangtalent heb (helaas).
- Ik mij nog steeds niet meer dan 10 keer fatsoenlijk kan opdrukken.
- Ik over een paar weken 30 word.
- Ik ontzettend van aanbiedingen, kortingen, folders en koopjes houd.
- Ik binnenkort niet meer alleen op de werkplaats/sport aanwezig ben maar ook individuele trajecten ga begeleiden.
- Ik een hekel heb aan duiven.
- Ik graag toeristische dingen in Nederland doe.

Volgende maand is een andere collega aan de beurt voor de weetjes. Succes!

Agenda 2019

Augustus

25-08: Extra openstelling

September

29-09: Extra openstelling

Oktober

09-10: Vrouwenavond

16-10: Mannenavond

27-10: Extra openstelling

November

24-11: Extra openstelling

December

05-12: Sinterklaasviering

Extra openstellingen

De openstellingen voor de tweede helft van het jaar zijn bekend! Zie de agenda!

Sportruimte

Ook deze zomer bieden wij een gevarieerd en uitgebreid sportprogramma aan. Onze sportruimte heeft al hele mooie apparaten staan, maar er is nog een verbetering mogelijk qua ventilatie. Daarom is er besloten om de ramen in de sportruimte te vervangen door ramen die open kunnen. Zo kun je ook met een heerlijk briesje sporten bij HIER! 😊 Doe jij mee?!

4 t/m 7 juli 2019

Het project van de Barchemse 4-daagse is zo een mooie geweest, dat we daar graag nog wat meer tijd en aandacht aan willen besteden. Een week vol met gelach en gehuil, pieken en dalen, rust en drukte, en vooral heel, heel veel wandelen!

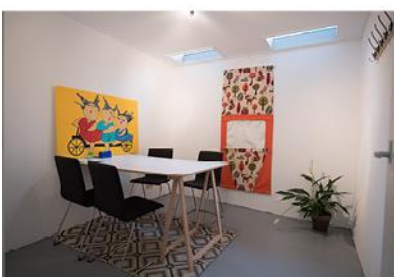
Een aantal deelnemers hebben prachtige stukken geschreven met daarin hun ervaring van de 4-daagse. Deze kunnen we jullie niet onthouden en delen ze graag! Nogmaals een diepe, diepe buiging voor deze prestatie en alle deelnemers! En wat geweldig dat dit vanuit HIER georganiseerd is! Lees verder op de volgende pagina's voor de verhalen.

Deze nieuwsbrief wordt maandelijks op of rond de 1^e van de maand uitgebracht.

De nieuwsbrief is op papieren versie te lezen bij HIER, evenals digitaal in te zien op onze website

www.hierzorg.nl en Facebook pagina @hierzorg.

Meld je aan via nieuwsbrief@hierzorg.nl om de nieuwsbrief via de e-mail te ontvangen.

ANGELIQUE

Hallo Nieuwslezers,

Mij is gevraagd of ik een stukje wilde schrijven naar aanleiding van de Barchemse vierdaagse. Ik zal proberen er een soort reisverslag van te maken met een paar kernvragen die heb gekregen om te beantwoorden.

- Wat is de meerwaarde voor jouw als deelnemer aan de Barchemse vierdaagse en mini vakantie?
- Wat waren voor jouw de meest leuke/overheerlijke momenten tijdens de vijf kampeerdagen?
- Hoe was de sfeer voor afgelopen dagen voor jouw?
- Waarom is het belangrijk dat een project zoals deze vaker worden gedaan gaan worden?

Ik ben persoonlijk door Lisette gevraagd om mee te doen. Bij twijfel werd je meteen gezegd JE KAN HET!!!! Voor mij persoonlijk was het iets aan mezelf te bewijzen dat ik meer zou kunnen en daardoor m'n grenzen zou verleggen. Ook om geestelijk mentaal sterker te worden en mijn privé situatie beter aan te kunnen. De meesten hadden zo hun eigen motivatie om de vierdaagse te volbrengen.

DONDERDAG

Donderdag de eerste wandeldag.

Fris en fruitig???? Nee, niet echt. (Het was een koude nacht)

Wat konden we verwachten? Omdat de Barchemse vierdaagse "ons" idee om samen dit te volbrengen met de groep, zijn we door hun gesponsord. SUPER BEDANKT. Nu was de motivatie nog groter.

De eerste dag liepen we De Barchemse beekroute.

De natuur is prachtig. Je loopt wisselend door de bossen, over zandpaden. Over onverharde wegen tussen de weilanden. Heel mooi en bijzonder. Kan niet anders zeggen dat we na de 20 kilometer goed verzorgd zijn door de dames en heren van Het Rode Kruis. Na de wandeling was er gelegenheid om uit te rusten (hard nodig).

Pffff 20 kilometer is toch iets verder dan ik dacht.

Na de maaltijd drinken we samen koffie/thee en kletsen we gezellig met een muzikje erbij. Iemand had z'n gitaar en jambe mee. (soort trommel) Erg gezellig. Je leert mensen van een heel andere kant kennen. In de avond zakt de pijn en ga je er natuurlijk weer voor.

VRIJDAG

Tweede dag Veengootroute.

Voor mij persoonlijk merkte ik toen ik het zwaar had je gaat nadenken. Voor mij over de afgelopen 3 jaar zijn zwaar geweest. Een moeilijke scheiding en weinig tot geen contact met mijn geweldige zoon en dochter.

Toen ik m'n ritme had gevonden heb ik een stuk alleen gelopen. Het was voor mij een wonderlijke ervaring dat je geniet van de omgeving. Mooie landhuizen met prachtige tuinen dat je juist daar je boosheid frustratie en verdriet wegloopt. Je krijgt nieuwe inzichten in jezelf. En ja hoor hoe zwaar ik het had ook ruimte in mijn hoofd voor hoe ik nu verder wil. Dit heeft het me opgeleverd.

ZATERDAG

De Berkelroute voor de derde dag. Dit was voor mij de reden dat ik JA had gezegd. Vandaag liep de route langs het huis van mijn kinderen. Dat wilde ik halen, hier deed ik het voor mijn kinderen. Ze laten zien hoe zwaar het soms is ik er altijd voor ze zal zijn.

OPGEVEN IS GEEN OPTIE. Ondanks tegenslag was er ook plezier. Hoe het is ontstaan weet ik niet maar opeens was er nieuwe familie: Papa Franklin, Mama Lisette, Oma Joanne en natuurlijk Opa Marcel. Bedankt voor jullie steun. Zoveel steun van mensen die we niet kenden en er toch voor ons waren. Zeker ook het personeel die ons op hun vrije dag kwamen aanmoedigen.

Nu moesten we nog een aantal kilometer. De kilometers waar ik het voor deed. Ik kwam steeds dichterbij de kinderen wat een motivatie is dat. Mijn zoon kwam erbij. Hij lachte en zei Mama je hebt het gehaald. Hij kwam bij me en gaf me een knuffel een mooiere beloning kon ik me niet bedenken. Hij liep een stukje met me op. Wat een geluk stroomde door me. Dit is waar ik het voor deed. Mijn eerste deel had ik gehaald nu uitlopen dat had ik mijn zoon beloofd.

Wat een lieve groep hadden we. Allemaal leefden ze met mij mee naar dit moment. Ik heb het vaak gezegd maar nogmaals bedankt voor jullie steun. Zonder de groep zou ik het niet gehaald hebben. Bij thuis komst maar even een tukkie gedaan. Emotie maakt moe en je wordt ouder mama geef het maar toe. Maar ze nemen me deze ervaring nooit meer af.

ZONDAG

De laatste route is de Twentekanaalroute. Welke gek had er punaises in mijn schoenen gestopt. Tenminste zo voelde het. Stoppen geen optie wel lol om m'n eigen gemopper. Toen we allemaal binnen waren in het openluchttheater, werden we allemaal persoonlijk door Joanne toegesproken. Voor velen een emotioneel moment. Helemaal voor mij die de tranen vaak hoog heeft zitten. (huilebalk) Ook de andere toespraak die gehouden werd raakte ons allemaal. Heel lief en heel bijzonder. Binnen vijf dagen van los zand tot een hechte club.

Vlak voor de finish lopen we in een lange rij de finish tegemoet. Daar staan familie vrienden en het Hier aanmoedigingsteam. Met voor iedereen een oorkonde en een zonnebloem. Mijn sluisen gingen weer open.

Dit was toch niet alles want op de finish stonden de dames en heren van het Rode Kruis met voor ons allemaal ja een zakje met spekjes. Ze hadden het zo bijzonder gevonden wat we hebben gepresteerd.

De Hier familie heeft het gehaald. Ik raad iedereen dit aan om te doen. (lets meer trainen misschien) Goed voor je zelfvertrouwen, het groepsgevoel (heel veel plezier), je leert mensen op een andere manier kennen waarvan je eerst dacht echt niet mijn type, doorzettingsvermogen, je verlegt je grenzen, je motivatie en kijk op je eigen toekomst word verruimd.

Ik zal dit nooit meer vergeten.

Bedankt Hier familie.

Liefs Angelique

JEROEN

Vier dagen 20 km wandelen, door het prachtige heuvelachtige landschap rondom Barchem.

Vijf dagen feest op een camping, waar tussen de regels door alles mag. Eigen tent en vooral nogal wat uitdaging, met een aantal toffe groepsbegeleiders, geheel voor de eerste keer.

Ja dat leek velen van ons wel wat, dus bijna alle mensen die gevraagd werden zeiden al gauw ja, op deze buitenkans.

We sliepen zowat aan de voet van de Lochemse berg. Tijdens het opbouwen van het kamp zag men welke enorme regedruk men zich had bewerkstelligd. Alles kwam op de wandelvoetjes terecht, en bij aankomst zag ons kamp er al zeer veel belovend uit.

Dat niet iedereen, zich perfect had voorbereid maakte niet uit, de uitdaging en de lessen die daaruit getrokken werden waren belangrijker.

Want op stap gingen we en hoe, heel energiek en wat onzeker liepen best wat stilletjes de camping af. Maar al voordat de eerste kilometer in de benen zat werd er al de grootste onzin de vroege ochtend ingeblazen. Althans voor ons vroeg, velen waren ons al voor gegaan op deze zonnige eerste dag.

En ja hiermee hadden we met zijn allen toch heel wat moois in handen, voeten, benen en in ons hoofd, hart en houding. Want al gauw werd een stel mensen een groep, de groep een hechte gelijkaardige lol trappende eenheid, die elke dag vol goede moed de wijde wereld introk. Want weids was het daar tussen de heuvels van Barchem.

Niemand die zich liet weerhouden door wat dan ook, sommige even van het wandelpad af op de stoel, om dan toch weer een deel te lopen.

S' avonds werd er gegeten, goede muziek gedraaid en mooie verhalen verteld. Alle burens vonden ons een welkome aanwinst op de anders zo rustige camping. Elke dag verliep anders maar alle dagen deden we het samen, diepe levenskwesities werden voor het eerst gedeeld, ook veel platte humor lieten we al lopend achter ons. Zorg voor elkaar, de natuur in al zijn pracht en ieders zijn of haar kwaliteiten, maakten dat we gearmd tegen elkaars vermoeide, maar warme lichamen, al juichend de finish over kwamen.

Zeker een weergaloze tijd die echt voor herhaling vatbaar is. Want de Lochemse berg, wacht rustig, robuust in het landschap, toch echt wel, op ONS!

YOURI

Tja, wat zal ik zeggen. Ik heb het echt gezellig en leuk gehad, ik vind het toch nog altijd jammer dat ik niet alles gezien heb, maar daar valt weinig aan te doen (vooral nu, hahahah). Ik vond het toch wat moeilijk aan het begin, vooral gezien ik zo goed als niemand kende en ik geloof dat ik na de eerste dag al aardig met een aantal kon opschieten. Dat werd alleen maar beter met de dagen. Ik heb echt genoten tijdens het lopen en de dingen eromheen. Ik hoopte dat dit mij zou helpen met mijn angst voor sociale contacten en ik geloof dat ik er ook veel aan heb gehad. Het kamperen, de gesprekken aan tafel, zelfs mijn slechte poging tot volleybal waren allemaal momenten die ik erg goed heb onthouden. Ik heb de mensen langzamerhand beter leren kennen en uiteindelijk vond ik die 5 dagen gewoon te kort. Alleen had ik dan wel wat mogen trainen en was het niet bepaald handig geweest dat ik de dag ervoor ook nog een goed eind had gelopen. Ik hoop dat iedereen het net zo gezellig en goed ervaren hebben als ik, toch voel ik mij best schuldig dat ik niet alle 80 kilometer heb meegemaakt.

CYNTHIA

Barchemse vierdaagse!

De vierdaagse was echt superleuk. Leuke groep, ontzettend veel gelopen. 20 kilometer was toch wel ver. Toch de 80 kilometer behaalt weliswaar met een paar blaren. EHBO mensen waren zeer bekwaam en goed opgezet, de gehele organisatie. Wandelvierdaagse, support, eten en drinken onderweg. In 1 woord een supermooie uitdaging. Dat waren 4 dagen om nooit te vergeten! Groetjes Cynthia.

(Vanuit HIER willen we echt even stilstaan bij de blaren van Cynthia. Natuurlijk hadden meer deelnemers last van blaren, en we zijn zo trots als een pauw dat iedereen deze uitdaging met volle overgave aan is gegaan. Cynthia heeft echter met ruim 30 blaren de 4-daagse uitgelopen, en dat vinden wij nog wel even een aparte benoeming waard. HULDE!)

FRANKLIN

Nadat een collega mij enthousiast maakte voor de vierdaags van Barchem begon bij mij het avontuur te kriebelen. In het verleden was dit een lange periode mijn werk en mocht ik regelmatig met cliënten op project. Ik ben er van overtuigd dat deze manier van werken, een langere periode samen zijn met cliënten, meer uithaalt dan een gesprekje aan de keukentafel. Doordat je nu individuele doelen stelt en een gezamenlijk doel hebt 'het uitlopen van de tocht'. Leer je elkaar vanuit een ongedwongen situatie beter kennen. Je bent op elkaar aangewezen en zult elkaar moeten steunen. Hierbij worden gezamenlijke momenten van eten en gesprekken intensiever beleefd. De tocht zorgt voor gesprekken die je anders minder gauw zal hebben. Cliënten voelen de pijn van hun voeten en laten hun kwetsbare kant zien, ze zullen in dit soort situaties leren om hulp te vragen en hierdoor groeit het vertrouwen in hulpverlening. De meesten hebben al jaren lange hulpverlening achter de rug en zullen zich niet zo gauw open stellen wat betreft het vertrouwen in een nieuwe hulpverlener. Dit soort activiteiten kunnen hierbij helpend zijn en maakt de onderlinge band sterker. Ook zullen zij een succes ervaring opdoen die hen helpt voor de toekomst. Wanneer er zich moeilijke situaties in hun leven voor doen kan de hulpverlener wijzen naar de opgedane ervaring van het uitlopen van de tocht en er op wijzen dat ze tot veel in staat zijn.

Ook voor de hulpverleners ontstaat er een andere relatie tot de cliënt. Soms zie je een cliënt maar een uurtje of twee in de week en richt men zich tot papierwerk, financiën of gesprekken met andere instanties. Deze tocht heeft gemaakt dat ik cliënten op een andere manier heb leren kennen en waarvan ik van te voren niet had gedacht dat we meer gemeen hebben dan ik dacht.

Het leven is niet altijd makkelijk en niet iedereen heeft evenveel geluk. Tijdens de tocht ben je één en voelt de finish voor een ieder gelijk. We leveren een top prestatie, cliënt of medewerker ; we hebben het samen gefikst. Daarnaast heb ik gezien dat cliënten goed met elkaar overweg konden en elkaar steunden tijdens de moeilijke momenten van de tocht. Dit was voor de medewerkers niet anders. Hoe goed ken ik nu eigenlijk mijn collega's. Hoe zouden zij zich verhouden in een dergelijk proces van lopen, eten, slapen, lopen.... Voor mij was het bijzonder om te zien dat ik met collega's op pad was die allen een enorme drive en passie hadden/ hebben voor de cliënten. Daarnaast ontstond er veel plezier en werd er veel gelachen wat door de cliënten werd overgenomen. Alles staat en valt met de passie van de werkers om dit soort intensieve projecten te laten slagen. Wanneer er een positieve drive bij de medewerkers is zal dit overslaan op de cliënten en dit heeft geresulteerd dat we met z'n allen de finish hebben behaald. Collega's en cliënten allen bedankt voor een hele mooie ervaring. Dit zijn ervaringen die je blijft onthouden, top.
Gr, Franklin/ Wally

MARCEL

Ik werd als activiteiten begeleider gevraagd mee te gaan in dit project. Ik heb zelf geen ervaring in dit soort projecten. Vanuit mijn nieuwsgierigheid naar zo'n groepsgebeuren heb ik ja gezegd. Ik wist dat 2 van mijn collega's Franklin en Lisette er ervaring in hadden. De organisatie lag in de handen van mijn collega's en ik hoefde alleen aan te sluiten. Wat als een uitje bleek achteraf hard werken en kosten veel energie dat alles stond in het niets ten opzichte van de ervaring.

In het begin is alles nog een beetje onwennig en iedereen moet zijn draai vinden. Dat ging sneller dan verwacht en de eerste avond is het al een groep zonder wanklanken. Dat is een eerste dag en iedereen zet zijn beste beentje voor. Wat mij opviel was dat de cliënten onderling al gauw een maatje hadden en de eenlingen werden ook mee getrokken / gevraagd / of wakker gemaakt en hoorde duidelijk bij de groep. Dat is eigenlijk heel bijzonder want vanuit onze kant hoefde we daar niet echt moeite voor te doen. Nou is het wel zo dat de groep begeleiders duidelijk elkaar liggen en dat men oppakt wat moet gebeuren en misschien is dat die samenwerking uitstraalt op de rest van de groep.

Naarmate de dagen volgden zie je de groep naar elkaar toe groeien en men let op elkaar en kijkt of alles goed gaat. Ondanks de verschillende mensen en beperkingen die er zijn, word iedereen in zijn waarde gelaten en accepteert men iedereen zoals hij op dat moment is. Wat buiten deze "groepsgebeuren uren" niet zo makkelijk zou gaan. De 1 op 1 gesprekken die je hebt met cliënten tijdens het lopen gaan vaker en sneller de diepte in en men stelt zich makkelijker open. Je komt makkelijk tot de kern in deze situatie.

Ook de humor is een groot goed in deze groep en men durft duidelijk naar elkaar te zijn zonder er in te blijven hangen (tolerantie is groot). Ook zoekt iedereen elkaar op om te kletsen of te checken of het goed gaat. De afspraken die gemaakt worden altijd nagekomen, wat in een ander situatie niet zo het geval is omdat tussen de gesprekken soms een week zit en men zich kan bedenken of vergeten. Door de 24/7 aanwezigheid zul je altijd in kortere tijd veel meer kunnen bereiken. Men kan zich niet verstoppen. En daardoor kom je snel verder.

Als laatste de positieve energie die het behalen van de 4-daagse, het uitspreken en het complimenteren in dit project naar elkaar toe van de goede dingen die er zijn gebeurt roepen zoveel emotie op dat iedereen dit niet meer vergeet. Ik heb na dit project een aantal gesproken en ook via de berichtjes die cliënten stuurde met eigen doelen te bereiken tijdens de 4-daagse. Er zijn echt stappen gemaakt en veranderingen hebben plaats gevonden waarmee we verder kunnen, zowel begeleiding als cliënten.

Het is heel bijzonder om dit traject te doen. De herinnering aan de 4 daagse geeft de deelnemers nog steeds een positief gevoel waarop we kunnen teren.

JOANNE

Lisette belt en stelt voor om met cliënten mee te gaan doen aan de wandelvierdaage...

Ik merk dat ik direct enthousiast ben en zo enthousiast dat ik eigenlijk ook wil meedoen, sterker nog dit gaan we doen.

Al snel bemerk ik dat uit mijn omgeving reacties krijg "als waarom ga je zelf hier ook aan meedoen en doe je al niet te veel ?

Vanzelfsprekend doe ik mee!

Al snel ontstond er een concreet draaiboek en Lisette informeerde ons goed over de laatste ontwikkelingen van dit originele initiatief. Ik vroeg mij af wie zouden mee willen lopen, en met welk doel zouden cliënten mee willen doen en met welk doel loop ik eigenlijk zelf mee? Voor mij zelf kom ik achteraf tot de ontdekking dat onderzoek, geestelijke zorg, ruimte in mijn hoofd en spontaniteit ontstaat om nieuwe initiatieven te omarmen. In mijn persoonlijke leven heb ik al lang ontdekt dat bewegen en het buiten zijn mij goed doen. Er schijnt een verband te bestaan tussen lopen en denken. Daarom een mooi initiatief voor cliënten om ieder voor haar of zijn dilemma niet stil te staan maar de confrontatie aan te gaan. En je even uit je "comfort zone" te begeven.

En als ik even verder denk, voelt dit voor mijzelf eigenlijk ook wel zo. Werken met je collega's en begeleiden van cliënten is toch wezenlijk iets anders dan een fysieke prestatie neerzetten en 24 uur op elkaars lip te zitten.

Inmiddels is het plan volledig uitgewerkt en hebben wij besloten om het ook nog primitief te maken door te gaan kamperen. Voor elke client een tent, luchtbed en een slaapzak. We koken zelf en verzorgen in de ochtend onze lunch voor en tijdens de tocht.

Het is zover : Het is woensdag 3 juli en het avontuur gaat beginnen. Geen idee of we dit kunnen, maar gelukkig gaan we met ervaren collega's. Dus dit moet goed komen!

Iets onwennig is iedereen om 17:00 uur gearriveerd op de camping.

Uit ervaring weet ik dat mijn meest heldere ideeën vaak ontstonden door een eind te wandelen. Toch kost het mij steeds opnieuw moeite om te besluiten tot een wandeling, zelfs een wandeling van tien minuten. Op de meeste dagen voel ik tijdsdruk, vaak wint de haast.

Goed om te ervaren hoe belangrijk het soms is dat onze cliënten even uit hun eigen omgeving zijn. Dit maakt ze wakker en nieuwsgierig. De zorgen waar ze normaal mee kampen lijken wat op de achtergrond te verdwijnen. Dit komt ook omdat de focus nu op totaal andere zaken ligt. Inmiddels hebben wij namelijk een super koude nacht met ons allen doorstaan en hebben allemaal de 20 km van dag 1 overleefd. Fijn de kop is eraf en we maken ons allemaal klaar voor de volgende dag. We weten inmiddels wat ons te wachten staat. Naast het lopen merk ik dat wij allemaal tot aan het slapen in beweging zijn.

Het kan niet anders dan dat het super gezond is wij daarnaast ook het geluks hormoon aanmaken. De sfeer is goed en we lachen wat af met elkaar. De plezier die wij met elkaar als collega's ondervinden blijft de groep ook niet onopgemerkt en geeft ruimte voor een ander contact met elkaar dan dat je in een normale setting in een paar uur niet voor elkaar krijgt.

De ongedwongen sfeer maakt het voor een ieder makkelijk om sociale contacten op te doen en aan te gaan.

Ik vond het verassend te ervaren hoe snel ik tijdens het wandelen iemand uit een denk en rolpatroon kon halen en mooie gesprekken kon hebben met een ieder van jullie.

Bij de laatste dag ontdek ik dat het zo fijn is dat het gehele project als groep is aangegaan. Onze collega's die voor ons koken, ons aanmoedigen, in de middag zorgen voor koffie op de rustplekken. Het project wordt door ons alle gedragen en we doen het als groep. We hebben met elkaar het mogelijk gemaakt dat we letterlijk en figuurlijk zij gaan "bewegen".

Het vermaak en de vrolijkheid is van dezelfde waarde als de succes beleving dat we dit met ons allen hebben volbracht.

Elke deelnemer heeft het volbracht op sociaal, fysiek, angst, verslaving, persoonlijkheid of met welk doel ze zijn gaan lopen. Dit laatste zet daarbij met zijn of haar prestatie wel aan tot grootschalige sfeerbeleving en met ons nieuwe project hebben we ons gehele team ook weer even opnieuw een positieve boost gegeven. Na deze euforie hoop ik daarom dat de sfeer bij cliënten, ons team en als individu vast te houden en zijn er gelukkig de eerste plannen al weer gemaakt voor een nieuw fysiek project. Zodat wij onze cliënten dit opnieuw kunnen laten ervaren.

Ik wil mijn collega's danken dat ik mee mocht doen en bij het eerst volgende project zeg ik weer zonder erover na te moeten denken: JA ik doe mee!

